

## مردم ایران چه نژادهایی دارند؟

۲۰ اسفند ۱۳۹۳ ساعت ۱۵:۲۱

پیش از ورود و استقرار آریایی ها، نژادهای بومی ای در ایران زندگی می کردند. از جمله این نژادها می توان به نژادهای مدیترانه ای، استرالیایی، نگرویی و حامی اشاره کرد. اقوام عیلامی، کاسی، لولویی، کادوسی و تیپوری از اقوام مربوط به این نژادها بودند. ورود اقوام بیگانه مانند اقوام هند و اروپایی، سامی، عبری، تورانی، گرجی و چرکسی موجب افزایش تعداد نژادها در ایران شد.

پیش از ورود و استقرار آریایی ها، نژادهای بومی ای در ایران زندگی می کردند. از جمله این نژادها می توان به نژادهای مدیترانه ای، استرالیایی، نگرویی و حامی اشاره کرد. اقوام عیلامی، کاسی، لولویی، کادوسی و تیپوری از اقوام مربوط به این نژادها بودند. ورود اقوام بیگانه مانند اقوام هند و اروپایی، سامی، عبری، تورانی، گرجی و چرکسی موجب افزایش تعداد نژادها در ایران شد.

در حال حاضر علاوه بر اقوامی که به زبان فارسی صحبت می کنند، گروه های نژادی دیگر از نظر زبانی که به آن تکلم می کنند به شش دسته تقسیم می شوند:

۱- ترکمنان: این مردمان بیشتر در شمال استان خراسان و شرق استان مازندران زندگی می کنند و از نظر شکل ظاهری شبیه به مردم چین و مغولستان هستند و در واقع از بقایای مهاجمانی که پیش از این به ایران حمله کرده اند، هستند. ترکمنان علاوه بر اقامتگاه های دائمی دارای خیمه هایی هستند که هنگام کوچ برپا می کنند. طوایف مهم ترکمنان شامل کولان و یموت (شامل تیره های جعفربای و اتابای) می شوند.

۲- ترک زبانان: این مردمان در بیشتر نقاط ایران پراکنده اند و بیشتر در منطقه آذربایجان زندگی می کنند. ترک زبانان از شاخه های اصیل آریایی هستند که در طول تاریخ بر اثر آمیزش با ترکان عثمانی و تیره های گرجی و قفقازی تغییرات زیادی در زبان آنها ایجاد شده است.

تعداد زیادی ایلات ترک زبان وجود دارد که عبارتند از:

قشقایی، ایل سون (شاهسون)، ارسبارانی و خلخالی. برخی قشقایی ها را از طوایف مغول و برخی از طوایف قدیمی آسیای صغیر (خلج) می دانند. اجداد قشقایی ها در ابتدا در قفقاز زندگی می کرده اند.

تیره های مهم قشقایی عبارت از: کشکولی، دره شولی و شش بلوکی هستند. قشقایی ها در فارس سکونت دارند. ایلات خمسه که در این ناحیه زندگی می کنند اینانلو، بهارلو و نفر هستند. ایلات ایل سون (شاهسون) و ارسبارانی و خلخالی ترک زبانان آذربایجان شرقی هستند.

۳- کردها: نژاد کرد که تعداد آنها حدود پنج میلیون نفر تخمین زده می شود در ایران، عراق، ترکیه و قفقاز زندگی می کنند. در ایران بزرگ ترین مرکز تمرکز کردها اردلان است که شامل آذربایجان غربی و کردستان است. اکثر آنها پیرو مذهب تسنن هستند و زبانشان شاخه ای از زبان فارسی است که از تیره هند و اروپایی منشعب می شود. طوایف کرد عبارتند از: مگری، گوران، کلهر، سنجابی، قبادی، زعفرانلو و شادلو.

۴- لرها: لرها در غرب رشته کوه های زاگرس و جنوب کردستان زندگی می کنند و بیشتر پیرو مذهب تشیع هستند. طوایف مهم لر عبارتند از: سگوند، ممسنی، لک، عشایر کهکیلویه و بویراحمد و بختیاری ها. بختیاری ها ایلات کوچ کننده ای هستند که از نظر تعداد افراد کوچ کننده در ایران مقام اول را دارا هستند. بختیاری ها به دو ایل بزرگ هفت لنگ و چهارلنگ تقسیم می شوند. همچنین به چند تیره مانند دورکی، باباوی، راکی، بختیاری وند، دنیاران، بانکی و ... تقسیم می شوند. نژاد آنها مخلوطی از لری و ترکی است.

۵- عرب زبانان: در خوزستان و سواحل و جزایر خلیج فارس ساکنند. اینان بر اثر مجاورت با کشورهای همسایه عرب زبان، پیوندهای نژادی و زبانی با آنان دارند. از ایلات عرب می توان به بنی طرف، بنی کعب، آل خمیس، آل حمیر، آل کثیر، صابیان، بنی صالح و بنی تمیم اشاره کرد.

۶- بلوچ ها: اگرچه بیشتر بلوچ ها در بلوچستان ساکن هستند، اما تعدادی از آنها نیز در سیستان، کرمان و کشور پاکستان زندگی

می کنند. بلوچ ها به شیوه های مختلف امرار معاش می کنند. طوایف مهم بلوچ عبارتند از: یاراحمدزایی، میرعبدی، نارویی، ریگی، مارانی و مرادانی. آنان از اعقاب بلوچ های باستانی براهویی هستند که بر اثر تهاجم آریایی ها، به جنوب شرقی ایران رانده شدند.

منبع:براساس دایره المعارف مصور ایران و جهان

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۲۹۷۸۹/خزادهایی-ایران-مردم/>